

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdi-Vásárhely, 1901. december 5.

Csütörtök.

XX. évfolyam. 96. szám.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:
4 hasábos petítorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Nyilttér sora 30 fillér.
A hirdetmények s nyiltterek díja előre fizetendő.

Az ipar támogatása.

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter a napokban mutatta be az országgyűlésnek, a m. kir. központi statisztikai hivatalnak a minisztertanács által jóváhagyott, 1902. évi munkatervéről szóló jelentését. A tervezett munkálatok huszonnyolcz csoportra oszlanak, és kivált azok érdemelnek különös figyelmet, melyek mint új felvételek jelentkeznek. Ezek az ipartársulatok, ipari szövetségek, ipari szak- és olvasóköri és egyéb ipari szervezetek, továbbá az ipari részvénytársaságok statisztikájára vonatkoznak.

A rendelkezés már első pillanatra nagy fontosságúnak látszik; de ha közelebb vesszük szemügyre, az egész iparpolitika alpha-jának ismerjük fel és csak azon csodálkozunk, hogy csak a mostani kereskedelmi miniszter jutott ennek ismeretére. A jövő évi költségvetés betervezése alkalmával Lukács László pénzügyminiszter azt a megjegyzést tette, hogy sajátságos, hogy közgazdaságunknak éppen azok az ágai, melyek az állam részéről különösen kedvező elbánást élveznek, a mezőgazdaság és az ipar, szenvednek legtöbbet a mostani válság alatt, míg a kereskedelem, mely a saját lábán jár, aránylag képesebb az ellenállásra. E jelenség még feltűnőbb, ha hozzáadjuk azt a megfigyelést, hogy egyes iparosok és iparvállalatok minden állami segély és idegen

propaganda nélkül igen örvendetesen prosperálnak, míg az állam által segélyezettetek többnyire csak vegetálnak, vagy éppen minden támogatás dacára tönkremennek. Önkénytelenül arra a feltevésre kell jutnunk, hogy itt valami hibának kell lenni és e hibát csak statisztikai adatok alapján lehet kipuhatolni és orvosolni, melyeknek természetesen minden részletre ki kell terjedniök.

Nem lehet tagadni, hogy volt kereskedelemügyi miniszterek az ipar elősegítésével bizony nagyrészt Sisyphus munkáját végezték, és hogy az elért eredmények nem állnak arányban a jó akarral, fáradsággal, munkával és anyagi eszközökkel, az értük hozott áldozatokkal. A statisztika van tehát hivatva, hogy e nagy munkaterületet megvilágítsa, a bajokat felderítse és a helyes ut felismerését megkönnyítse. Ez a statisztika pendantja lesz ama látogatásoknak és utazásoknak, melyeket Hegedüs Sándor hivatalba lépése után az ország különböző részeiben tett. Ipari vagyunk leltára lesz e statisztika s évről évre ki fogja mutatni, valjon gyarapodott-e az, vagy fogyott. A jó vezetés dolga lesz aztán a gyűjtött adatokból a helyes következtetéseket levonni s a szerint eljárni. Teljes bizalommal várhatjuk kereskedelemügyi miniszterünk átható látásától, éles elméjétől és nagy jártasságától, hogy megtalálta az ipar-támogatás helyes utait és módjait s teljes

erőlyel és kitartással fogják azokat követni. Látjuk, hogy kereskedelmi ügyeink kitűnő vezetője az ország érdekeinek előmozdításában nem csupán kész utakon halad, hanem új utakat keres és szerencsésen meg is találja azokat.

Megsemmisített mandátum. A kir. Kuria hétfőn tartott ülésében báró Gágera Miksa galgócei néppárti képviselő mandátumát, megsemmisítette mivel, a báró csak ezen évben lett magyar honos s ország. képviselővé csak az választható, a ki már 10 év óta magyar állampolgár. A Báró 1500 Korona eljárási költség fizetésében is elmarasztaltott.

A pénzügyi bizottság tárgyalásai. A képviselőház pénzügyi bizottsága december 4-én d. u. öt órakor tartandó ülésén tárgyalta a vármegyék pénztári és számviteli teendőinek ellátásáról szóló törvényjavaslatot. Ugyancsak a pénzügyi bizottság december 5-én d. u. öt órakor is ülést tart, amikor az 1802-iki költségvetést tárgyalják.

Vatikáni új nagykövetség. Szécsen Miklós gróf külügyi osztályfőnököt vatikáni nagykövetté nevezték ki. Szécsen Miklós 1881-ben lépett a diplomácia szolgálatába. Konstantinápolyban, Rómában, Párisban, Pétervárott, Bukarestben és Drezdában majd ismét Rómában működött, hat év óta pedig a külügyminiszteriumban van.

VIDÉK

Lemhény, 1901. november 24.

— Disznó-kereskedők Lemhényben. —
Lukács Berzi, Lukács János Todoré, Hella István és Bod Pál (volt községi pénztárnok) elindultak Romániába, hol az oknai határszélről két

TÁRGZA.

Temetőben.

Késő őszszel künn járok a temetőn
Bubánatom ide az én vezetőm,
Ide von most engemet egy sírha'om,
A hol vesztett reményemet siratom.

Sárga levél egyre pereg a fákról,
Egyre beszél elmulásról, halálról,
Bus temető most igazán szomorú,
Pusztá lett már, ninesen virág, koszoru.

Elhervadt már minden siron a virág,
Én Istenem, mért is ilyen a világ!
Bus őszi szél miért tépi, szagatja,
A mi szépet a kikelet fakasztja!

Méret kell attól megválni, kit szerettünk,
A kit soha el nem lehet felednünk!
Tán azért van, hogy halálunk ne fájjon,
Elmulásban a szív vigaszt találjon!

Ny. Jancsó Gejza.

Bárdi Miklósné.

Irta: Martzi Ferencz.

Lemenőféiben volt a nap. A fürdőközönség eloszlott a sétatérrel, a zone elnémult, a kioszk bér-

lője leszedette az asztalokról a fehér terítőket, behordatta a székeket s hol fél órával ezelőtt még mosolygós arcú, lengő ruhájú leánykák pajkos nevetése, a járó kelők tarka serege élénkítette meg a helyet, most már csend van, elhagyatottság van, melybe csak néha-néha szól bele a madarak csiripolása, a fenyves ezínke nyugtalan szökdécselésének a zaja.

Csodálatosan nyárspolgáriás életet folytatnak e fürdőn még a törzsgyökeres nagyvárosi emberek is. Olthon — a városban — csak este, lámpa gyújtogatás után kezdődik az igazi élet s itt az öt óra már mindenkit fészékben talál, a gyengébbek, betegek lefeküsznek, alszanak s élvezik azt a falus-aktól százszorosan megirigyelt álmot, melyet nem zavar meg semmiféle láрма, semmiféle kocsiszörgés s a melyet olyan édessé, üdítővé tesz az egész éjjelen át nyílvá tartott ablakon betóduló balszamos, fenyőillatos levegő. De vannak olyanok is — inkább az asszonyok, leányok közül valók — kik még nem fekszenek le, hanem kényelembe helyezkedve kiülnek a kertbe s szóltanul várnak-várnak, míg megjő a hold, a csillagok s ezeket nézve, eltelve az alkony ábrándos esendjével, mély nyugalomával, mely itt, ebben az ördökoszorúba, vadvirágos kis fürdőben, néhány száz méternyire a tenger színe felett, közelebb az égi hatalmasságokhoz, olyan szép, olyan elragadó, olyan bájos

Bárdi Miklósné, a szép, szomorú asszony is kiült villájának verandájára, Klasszikus arcán most nem az az örökösön hideg nyugalom, bánatos szo-

morúság ült, mely lényének, egyéniségének egyik főjellemtvonását képezte s mely őt annyira érdekessé, titokzatosá tette, hanem a szokatlan nyugtalanságnak, belső izgalomnak a jelei. Ennek a szép asszonynak — mióta férjénél van — sohasem jött kaczagás az ajkára, mindig sötét ruhát viselt, mintha sorsát gyászolná s szép szeméből is csak ritkán, nagyon ritkán ragyogott ki a vigságnak, mosolyának halvány fénye: néha-néha ha egyedüli örömeivel, boldogságával, serdülő leánykájával játszott. De ez is csak egy futó pillanatig tartott s aztán ismét elborult, elsötétedett, mintha egy bus, szomorú emlék vetné reá fekete, nehéz árnyékát. Ugy járt az emberek közt mindig fájdalmas arcával, titokzatos bánatával, mint egy igazi nagylelek, kit a sors-mostohasága legdrágább kincsétől fosztott meg, de ki azért néma, büszke.

Beteg testének egészséget, fáradt lelkének megnyugvást jött keresni erre a természet által szépségekkel olyan bőven megáldott kis fürdőhelyre, de egyiket sem találta meg. Betegségének képe, az a kis véres pont selyem zsebkendőjében hétről hétre jobban nőtt, lelkének titkos é. zelmei pedig, melyeket már olyan régen esítigat, altatgat, im egyszerre csak élednek, ébrednek s mintha most jobban, hatalmasabb kitöréssel követelnék a jogot, mint valaha a soha meg nem izlett boldogsághoz, a sejtett, de meg nem ismert üdvösséghez. Bárdi Miklósnéval elhitették szülei, mikor férjhez ment, hogy a nagy kényelem, a gond nélküli élet, a sok utazás idővel majd egészen elfelejtetik vele fiatalságának emlékeit, oltmetetik bohónak neve-

csángónak 7 drb sertését a szalonz-lemhényi havasokon át elhajtották Lemhénybe, de a szegény csángók beleegyezése nélkül. Itt 3 gyengébb sertést leölték s azoknak husát maguk között elosztották. A 4 drb nagyobb disznót pedig, szabályos marhalével Kézdi-Vásárhelyt és Eszteleken eladták. A csángók mindenütt nyomukon követték s a berezki esendőrség ügyességével úgy a megosztott húst, mint a sertéseket megtalálták s mert vevőknek a lemhényi előljáró által kiállított marhalévelük van, nagyon ediózussá válhatik a tulajdonjogkérdés.

A lopott sertésekre a marha-levelet a lemhényi bírótól oly módon eszközölték ki, hogy Lukács János a bírónál 2 drb saját nevelésű, Kovács Ignác József pedig, hasonlólag 2 drb saját nevelésű sertésről kért marha levelet, melyekben hűen körülírták a lopott sertésnek leírását, mi nagyon könnyű volt, mivel a sertések részben Bod Pálnál, részben pedig Kovács Ignáznál voltak elhelyezve, kiknek becsületessége ellen, a bíró előtt, legkisebb aggályra sem lehetett oka. Lukács Bereczit és Hella Istvánt a esendőrség bekísérte a bírósághoz, Bod Pál, Lukács János és Kovács Ignác bünrészesek pedig, mint garantiával bíró s közbeesületben részesülő gazdák itthon vannak s várják a bíróság intézkedését.

Lemhényi.

Levelezés.

Kézdi-Szentlélek, 1901. decz. 2.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Soha zajosabb, a nép műveltségét megbélyegzőbb gyűlést, még a vadak hazájában sem tartottak, mint a minőt f. hó 2-án a kézdiszentléleki hitközségnek, jórészt az ellenzékietől összeverődött hada, tartott. Tárnya volt e gyűlésnek, a kepeinek pénzre való változtatása. Miután a minden ízében roskadozó régi kepezési mód ma már türehetlenné vált az egyházi személyekre nézve, a higgadtan gondolkodó egyháztanács egy kepe-tervezetet dolgoztatott ki, mely hivatva lett volna megszüntetni a visszaéléseket és hivatva lett volna egy oly kepe-alapot létesíteni, mely 15-20 év alatt levéve a nép nyakáról ez átkozott ígát, fedezte volna az egyházi személyzet fizetését. A gyűlés 1/2 10 órakor vette kezdetét, melyet Markaly Antal plebános elnök egy a tárgyat teljesen megvilágító beszéddel nyitott meg. Ezután Tamás Elek főgondnok szintén kifejtette, hogy menyire előnyös fog lenni a népre nézve, ha az ősi kepe rendszer helyett, a terhek könnyítését célzó új kepe szabályzatot fogadja el a hitközség.

zett lánykori szerelmét, de nagyon-nagyon esalódott s logjobban most, mikor már ő is akarta binni, hogy érzelmei lecsillapodtak, lecsendesedtek s mikor már nem is volt egyéb ezéja, mint esendesen, kis leánya nevelésével, gondozásával eltölteni martiromságának azt a pár évét, mely még roá vár. Hátha a sors majd annak a kis leánynak juttatja az ő elvesztett boldogságát is!

Véletlenül, váratlanul találkozott ma sétája közben azzal a sápadt, megtört férfival, kit ő mindig került, kinek nevét mint asszony sohasem mondta ki, de kire titkon sokat . . . sokat gondolt s ki valaha . . . régen, leánykorában, álmainak hőse, szívének bálványá gyának gondolata volt; kinek a képével kelt s feküdt, ki nélkül fénytelen volt a napsugár, illat nélküli a rózsás kert, szintelen a virágos rét . . .

Most látta először, mint asszony s nagy sötét szemének az az egy tekintete, melylyel reá nézett s melyben két élet boldogtalanságának a vádján kívül még annyi minden más is ki volt fejezve, megbabonázta, megigézta újra lelkét, felzavarta szunnyadó érzelmeit, megingatta gondolatának egyensúlyát. Valami különös, megmagyarázhatatlan érzés járta át egész lényét, olyan, mint mikor az ember előre megérzi, hogy valami szokatlan, valami nagy fog vele történni, a mitől fél, remeg, de nem tudja, hogy mi az s nem tud ellentálni a bekövetkezésének.

(Folyt. köv.)

Erre, hogy milyen éktelen vad lármban tört ki a jelen voltak nagy többsége, s mily kiméletlen durva modor és szavakkal illették az egyházi személyzetet és egyháztanácsot, nincs az a toll, mely képes volna leírni. E nép, tisztelet a kivételeknek, mint a felbőszített vadak csoportja, úgy ordított majdnem 1/4-ed óráig. Véget érve a vak butaság e kitörése, felolvasatott az új kepe szabályzat. Ámde e még olaj volt a tüzre a nélkül, hogy azt nagyobb résző felfogta volna, újból kitört a vihar. Padokra ugrálva, fenyegetőzve és ordítva adtak kifejezést annak, hogy ők megmaradnak az ősatyáik által gyakorolt kepezési mód és rendszer mellett, ahol úgy lehet esalni a mint tetszik. Hiába iparkodott az elnök és egy pár komoly férfi lecsendesíteni e vadállati zajt, mert az gátat szakítva fél óráig tombolt és tört mindent a mi útjában állott. Fájdalom, e tömeg kimondotta, hogy még saját javára sem kívánja megmenteni az egyházi személyzetet a kellemetlenségektől.

Ennyire haladt az egykor elsőnek hirdetett község lakosságának többsége.

Ezek után elnök látva a közhangulatot a következő kérdést tette fel: „Elfogadjá-e a hitközségi gyűlés az új kepezési rendszert vagy megmarad a régi rendszer mellett?” Erre újból rá ordították, hogy megmaradnak a régi rendszer mellett.

Én Istenem. Ha e nép, megmaradt volna a divat rongyai helyett szintén a saját készítményű ruhája és erkölése mellett, mennyivel, több régi erkölcsöt, józanságot, mértékietességet, munkakedvet, törvény tiszteletet, lazaságot és vallásosságot hordana a daróc posztó alatt? Ámde a hősök kores uódi feledik őseik erköléseit, s csak a pálinka bódék büzhödt levegőjében keresik dicsőségüket. Sőt az ilyen fajta nép még azt is csirájában elfojtja, a mit az iskola a fiában épít.

Az e fajta határozatok legnagyobb, mértékben azon papokat és tanítókat sujtják, kik terményekben kapják fizetésüket. Ohajlandó, hogy a tok. Közigazgatási Bizottság, hozzon egy oly határozatot az 1893-ik évi 26. t.-cz. értelmében, mely a tanítókat megmentse a nép önkényétől.

Sajnállak titeket érdekelt nemzet napszámossai, kiknek osztályrészül jutott oly községben működni, s működéseket porondján tisztességgel és becsülettel megállani, a hol odáig jutott a nép, hogy a még józanul gondolkodó és a nép javát híven hordó egyének szavára sem hallgat, s még az önmaga javát célzó törekvéseknek is ellent mond, csak azért, mert ellenzékinek kell lenni mind halálig.

Egy hallgató.

IRODALOM.

A Magyar Hirlap tizenegyedik esztendeje szolgálja már a nagy magyar közönség érdekeit s ebben a munkájában egyre erősödik, izmosodik.

Minden irányban teljesen függetlenül, párt-szemponatoknak alá nem vetve, csupán az igazság dicadláiért küzd folytonosan.

Politikája ideálisan szabadelvű, irányzata törhetetlenül demokratá. Célja a magyarság minden igaz ügyének a támogatása és megvédelése.

Munkatársai elsőrangú írók és hirlapírók. Közleményei hitelesek, híradása gyors és meghizható.

Amellett, hogy komoly dolgokban mindig magas színvonalon álló szakértelem mond véleményhasábjain, még mulattató, szórakoztató is a Magyar Hirlap. Tárcaíai megannyi szépirodalmi gyöngyök. „A társaság” című rovatában a jóízű humor nyilatkozik meg. Politikai és gazdasági cikkein kívül naponként társadalmi kérdéseket is felölel és megold.

Kedvezményekkel pedig szinte elhalmozza előfizetőit.

Páratlanul áll a maga nemében a kedvezmények között is a karácsonyi ajándéknak szánt

ingyen könyvtár,

amit a Magyar Hirlap minden előfizetője teljesen díjtanulap kap meg karácsonyra, annak az arányában, hogy hány-hónapig járatta a lapot márcziustól számítva — egyévben, egyfolytában.

A hány hónapig egyhuzamban, megszakítás nélkül előfizet valaki a Magyar Hirlapra, ha mind-

járt havonként is: ugyanannyi pompás regényt kap krisztikindliképen, egyetlen garasnyi külön fizetés nélkül.

A Magyar Hirlap előfizetői jelentékonyea kedvezményes áron kapják az Ország-világ című gyönyörűen illusztrált beti lapot, meg a Képes gyermeklapot.

A Magyar Hirlap előfizetési ára félévre tizen-négy korona, negyedévre hét korona, egy hónapra két korona negyven fillér.

A kiadóhivatal Budapesten van, az V. kerületi Honvéd-utca 10. sz. alatt.

Erdélyi Képes Naptár cím alatt Kolozsvárt Stein János m. kir. egyetemi könyvkereskedésében az 1902-ik évre is egy csinos, tartalomduz füzet jelent meg. E naptár ideji megjelenésével a 43-ik évfolyamát érte meg s így régi közhasznu multjával, tartalmánál fogva egyike a legmegbízhatóbb naptáraknak.

E füzet eleje naptar, azután irodalmi részében ki-merítően foglalkozik az éghajlat különböző vidékein levő népek, állatok és növények leírásával. Hűen és megbízhatóan tárja elénk a vásárok idejét, nemkülönben a névnapok- és ünnepeket is; azon kívül sok hasznos és szükséges czikk forrása található fel benne. Ára 60 fillér s kapható minden könyvkereskedésben.

Ajánljuk e megbízható naptárt olvasóink s különösen iparosaink szives figyelmébe.

NAPI HIREK.

— **Kitüntetés.** A király Dr. Purjesz Zsigmond egyetemi tanárt, a kolozsvári belgyógyászati klinika nagynevű igazgatóját és európai híru belgyógyászt magyar kir. udvari tanácsosi méltósággal tüntette ki.

— **Előléptetés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Baló Lászlót, a kézdívásárhelyi polgári fiúiskola érdemes igazgatóját előléptette a IX. fizetési osztály első fokozatába, Nagy Imre baróthi polg. iskolai tanárt pedig a IX. fizetési osztály második fokozatába.

— **Az esküdtbírók elnökei.** A kézdívásárhelyi kir. törvényszék esküdt bírósága elnökévé az 1902-ik évre Sóló m. Miklós, kir. törvényszéki elnök, elnökhelyettesül pedig Elekes Béla kir. táblai bíró jelöltetett ki.

— **Uj plebános.** Zabolai Gróf Mikos János, erdélyegyházmegyei áldozópapot Gf. Majláth Gusztáv Károly püspök kinevezte gyergyóalfalvi plebánossá.

— **Államsegély.** A kézdívásárhely-kantai róm. kath. főgymnasium évi államsegélyét Dr. Wlassits Gyula miniszter az 1902-ik évre 6000 koronáról, 8000 koronára emelte fel.

Fényes estélyt rendezett mult szombat a „Kézdívásárhelyi Kereskedő-Ifjak Társulata”, a városház helyiségében, melyet városunk s vidéke intelligens közönsége zsufolásig megtöltött. A minden ízében pompásan sikerült estélyt kitünő műsor előzte meg és csak sajnálni lehet az intelligens osztály azon tagjait, kik távol lévén, nem élvezhették. Szőke Pista csinos nyitánya után Szabó Jenő ref. pap tartott „Korszakok és események” czímen egy jó humoru, kedves felolvasást. Utána Reményik Ilona jeles zongora művésznő, ki a főváros szalonjaiban is nem egyszer működött fényes sikerrel, játszott egy klasszikus zenedarabot, majd többszörös éljenzésre, folytonos ujrázásra magyar népdalokat. A kiváló zenei képességekkel megáldott ifju művésznő szép fejlett technikájú játékkal egészen elragadta a közönséget s az ifjuságot; melynek nevében Fejér Antal és Kiss Károly elnökök gyönyörű virágcsokorral adtak kifejezést hálájuknak a nagy műelvezetért, melyben a hallgatóságot részesítette. A zongora játékra Nagy Gerő szavalt egy nagyon hatásos részletet Arany Jánosnak „Katalin” cz. költői beszélyéből, frenetikus tapsvihart idézve elő. Reményik Kálmán lépett ezután a pódiumra. Az ő kis hangszerén, a tilinkón, hűvös-bájos, elragadó dalokat produkált, az ő, e nemben utólrhetetlen művészetével. A közönség hálásan tapsolt, é'jenzett, ujrázott s alig tudott betelni az előadott bánatos és vig, de mindig erősen hazafias érzéseket ébresztő dalaival. A műsor zárópontját Dr. Balogh Vendel érdekes előadása képezte. Az Edison-féle tökéletesített fonografon mutatott be jeles énekesektől

többféle éneket, szólót, négyest, zenekari indulót. Különösen tetszetek a Göre Gábor-féle magyar nóták. Szíves éljenések jutalmazták a csinos produkeziót. Műsor után rendkívül kedélyes táncmulatság volt. A négyeseket két kolonban mintegy 90 pár tánczolta csak a késő hajnali órák vetettek véget a minden tekintetben pompás mulatságnak. A kiváló sikerért elismerés illeti az egész lelkes ifjúságot, élén a két fáradhatatlan elnökkel: Fejér Antal és Kiss Károlyval.

Az iparos ifjuság bálja. Mint lapunkban már említettük, a kézdívasárhelyi iparos ifjuság Karácsony másodnapján a polgári leányiskola javára bált rendez, mely igen sikerültnek ígérkezik. A derék ifjuság már megalakította a bál rendező-bizottságát s a siker biztosíthatása érdekében védnökkül megnyerte Ifj. Nagy Ferencné urnót, elnökül, Dr. Török Andor polgármestert, társelnökkül Balázs Márton polgári leányiskolai igazgatót, pénztárnoknak Molnár Mózis szücs iparost, ellenőrnek Turóczy László könyvkereskedőt. A legszükségesebb és legnemesebb szél érdekében rendezendő táncmulatságot melegen ajánljuk mi is a közönség pártfogásába.

A kézdívasárhelyi s vidéki gazdasági egyesület decz. 1-én fontos értekezletet tartott Kézdívasárhelyen, Dr. Sinkovits Ottó elnök vezetésével. Az értekezlet főtárgyát az alapszabályok végleges szövegezése képezte. Majd folyó ügyek tárgyalattak.

A nőegyesület gyűlése. A kézdívasárhelyi nőegyesület december 3-án, a takarékpénztár helyiségében választmányi ülést tartott Jakab Istvánné és Székely Jánosné elnöklésével. A felmerült folyó ügyek mellett elhatározta a választmány, hogy karácsonyra ez évben is fölkeresteti a házi szegényeket s közöttük segélypénzt osztat ki s az iskolás gyermekek közül is egynehányat jó téli ruhával ellát.

Ritka szaporodás. Végtelen volt az öröme Hajkó Máté, oszloai szegény földmivesnek f. hó 1-én. Egy gondosan ápolt erdélyi fajta anyatehenő szerezte neki az örömet azzal a csodás dologgal, hogy egyszerre 4 (négy) borjut hozott a világra, melyek közül kettő bika-borju, kettő pedig tehénborju. Mind a négy jól fejlett és a rendes időre érkeztek meg. Persze, hogy sok irigye akadt a szegény Hajkónak a parasztek között. A legtöbbször egy borjus tehene sincs, pedig ebben a szűk világban milyen jól fogna a szegény székelynek. Hajkónak pedig egyszerre 4 darabot is juttatott a sors! De az öröm s az irigység nem sokáig tartott. A szegény borjueskák alig pár órai élet után másvilágra szenderültek a szegény Hajkó Máté nagy szomorúságára.

Törvényszéki esernok.

Mult év december hó 16-án egy társaságban mulattak Peselneken előbb Opra Ferencz boltos, majd a Gligor Ferencz házában Gligor József, Varga István, Oláh József, Bódi András és Varga Domokos peselneki lakosok; 1-2 deziliter pálinka mellett eltöltötték az időt úgy éjféljáig. Közben Varga Domokos azt a kijelentést tette, hogy ő testvérével Varga Istvánnal együtt senkitől sem fél, mire Gligor József azzal felelt, hogy ő sem fél a „Varzsáktól”, a hogy a faluban a Vargákat gnyolyták. Ez a gnyolódás nagyon fájhatott Varga Istvánnak. Mert 11 óra után ő, a bátyja Domokos és Bódi András eltávoztak a Gligor Ferencz házából. De pár perc alig telhetett el, Varga István visszajött s minden előrebocsátás nélkül pofon ütötte Gligor Józsefet, ki azonnal kést rántott elé s azzal 6 szurást intézett Varga Istvánra. A hat szurás közül egyet a bal ccomb hajlatba oly nagy erővel intézett, hogy az a va tag ütöröt átvágta s ennek következtében Varga István rövid idő múlva meghalt.

Oláh József látva a veszélyes szurásokat, azonnal védelmére sietett Vargának, de vesztére, mert a hogy közelépett, Gligor József hátulról őt is megszurta balcombján s így rajta is súlyos testi sértést követelt el, mire aztán Gligor elszaladt a tett színhelyéről.

A kir. törvényszék vádlott Gligor Józsefet a büntető törvényköny 279. §-ába ütköző s zándékos emberölés büntetése s a btkv. 301. §-ába

ütköző súlyos testi sértés miatt vád alá helyezvén, a főtárgyalás november 23-án tartatott meg.

A bíróság a következőleg alakult meg: Elnök: Veres Gyula, kir. törvényszéki bíró, bírák: Ungur Péter és Dr. Nagy E. Pál kir. törvényszéki bírák; jegyző: Kovács Kálmán aljegyző; a vádbírástó Király Aladár, kir. alügyész képviselte.

Vádlott védője: Dr. Szentiványi Árpád ügyvéd. A szokásos kihallgatás, bizonyítási eljárás után Király Aladár szépen megokolt vádbeszédben kívánta tettes elíteltetését. Utána Dr. Szentiványi Árpád védő ügyvéd mondotta el a védő beszédét, felsorolván az enyhítő, mentő körülményeket, kérte védenzeze felmentését.

A bíróság tanácskozára visszavonulván, rövid idő múlva az elnök kihirdette az ítéletet, mely szerint a kir. törvényszék, tekintetbe véve Gligor József a vádlott büntetlen előéletét s a rajta elkövetett sértéssel előidézott ingerült kedélyállapotát, őt és fél évi börtönrre ítélte.

A vádlott nevében Dr. Szentiványi Árpád védő ügyvéd felebbvezést jelentett be az ítélet ellen.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.*)

A k.-vásárhelyi „Székely Társaságról.”

Válasz egy nem társaságbeli felszólalására.

Örömmel vesszük tudomásul, ha a székelykérés iránt mások is érdeklődnek s igen ohajtandó, hogy minél többen, sőt bár minden intelligens székely érdeklődik érta.

Egyetértek felszólalóval abban, hogy a székely társaságok működésének elengedhetetlen feltétele: a nyilvánosság. Szükséges tehát, hogy annak életében előforduló minden nevezetesebb mozzanat a nyilvánosság elé legyen tárva.

Csak hogy a kézdívasárhelyi Székely Társaságtól ilyen rövid időre eredményt várni talán korai volna, mert annak minden egyes tagja másféle teendőkkel is meglehetősen el van halmazva.

Különben is ezt a mi Székely Társaságunkat nem a szereplési viszketeteg hozta össze — épen azért nem is tö eskzünk azonnali okvetlen eredményekre. Felszólaló a Székely Társaság működését „eddig pár hónapos multjából” kezdi megítélni.

Őszintén sajnáljuk, hogy fényes, kápráztató eredményeket nem tudunk felmutatni; sajnos, igen könnyen megtörténhetik, hogy ilyeneket egyáltalán nem fogunk elérhetni.

Mi eszenés, zajtalan, de kitarító munkássággal igyekszünk dolgozni s reméljük Isten után, hogy ennek némi látható nyomain idővel mégis lesznek.

Legyen meggyőződve felszólaló ur, hogy a Székely Társaság tagjai — ámbár nem vindikálják maguknak, hogy ők ilyen, meg amolyan nagy hazafiak s kiváló tehetségek valának, vagy a város intelligenciájára felelt állának, de az iránti teendőikkel mégis tisztában vannak, hogy minden érdemleges ténykedésüket annak idején a nyilvánosság elé kell, hogy terjesszék.

De felszólaló nemcsak az eddigi működésükkel nincs megelégedve, hanem már a társaság megalakulása módját is kifogásolja. Elmondom, hogyau alakult meg például a marosvásárhelyi székely társaság. Összeállott 3-4 hazafias érzésű ember s egy pohár bor mellett a székelység bajait tárgyalgatva elhatározták, hogy ők annál az asztalnál két hetenkint össze fognak jöni a székelység ügyeinek megbeszélőse végett. Így keletkezett két év előtt a marosvásárhelyi Székely Asztaltársaság.

Ennek már a neve magában foglalja először is azt, hogy az a társaság csak szűkebb köre volt

*) E rovásban közérdekű dolgoknak készséggel adunk helyet, a felelősség azonban a beküldőt illeti. A szerk.

tervezve; másodsor azt, hogy ez a társaság időn kint maga magát fogja kiegészíteni akképpen, hogy a társaság egységes működése biztosítva legyen. Így fejlődött ki aztá: a mai Székely Társasággá, a melyben ma is ugyanaz a 3-4 egyén vezet.

Hasonló módon alakult meg a kézdívasárhelyi Székely Társaság is. Itt is egy néhány ember, kik már akkor foglalkoztak a székely kérdéssel, mikor a Székely Társaságoknak a hírésem hallották, sőt egynémelyik azok közül már évtizedek előtt foglalkozott ezzel a kérdéssel, — mondom egy néhányan ilyenek a marosvásárhelyi Székely Társaság példáján felbuzdulva — szintén összeállottak és Társasággá alakultak. A kézdívasárhelyi alapítók nézete is az volt hogy ha azt akarjuk, hogy annak a társaságnak a fennállása biztosítva legyen, azt nem dobszóval kell összehozni, hanem sokkal helyesebb, ha az arra, hivatott elemek önként tömörülnek a nemes eszle. Az alapítók nézete az volt, hogy egy ilyen Székely Társaság erkölcsi értéke nem is annyira a tagok számától, mint az egyes individuumok faj súlyától függ. Értem ez alatt azt, ha valaki a maga meggyőződését függetlenül ki meri nyilvánítani. Az ilyen embereket pedig, erre mi felénk mai napság csakugyan lámpával kell keresni!

Épen a mi kis Székely Társaságunk kobeléből — bár nem az ő neve alatt — indult vala ki pár hó előtt egy igen szép kis mozgalom a nyilvánosság előtt, mely egészen alkalmas volt arra, hogy próbára tegye a hazafiakat: kinek van meg az erkölcsi bátorsága ahhoz, hogy — minden politikai pártállás mellözésével — a székelység jól felfogott érdekében — mondjuk ki nyiltan — a régi székely becsületért sikra merjen szállani? S az eredmény? Erről jobb hallgatni... Hát szomorú dolog lenne, ha városunkban nem akadnának még többen, kik kifogástalan jó hazafiak s éppen az előttem ismeretlen ezikkirő szívesen felteszem, hogy azon felül a kellő függetlensége is meg van ahhoz, hogy ha esetleg kényesebb természetű kérdésekben kellene a Székely Társaságnak megnyilatkozni, ő mint annak most még reménybeli tagja, mint tag bizonyára nem fog majd háttérbe húzódni, még akkor sem, ha valamely Jupiter tonans szemöldökeit kezdi ránczolgatni.

S ha felszólaló az ő tiszteletre méltó ámbíciója arra sarkalja, hogy ezt a Társaságot az ő indolenfiájából kiragadja, meg van rá az ut es alkalom.

Nézetem szerint minden önzetlen hazafinak joga van ahhoz, hogy a Társaság munkájából részt kívánjon. A ki az ügy iránt érdeklődik, szívesen látjuk gyűléseinken s kétszeri megjelenés után az alapszabályok szerint a Társaság összes megjelent tagjai lesznek hivatta döntenii abban, hogy az illető egyén beválasztása a társaság zavartalan, sikeres működésére kívánatos-e, vagy nem?

Nekünk egyáltalán eszünk ágában sem volt soha, hogy a hazafiság ezimét kizárólag a magunk számára akarjuk lefoglalni.

Mi annyira nem zárkozunk el a nyilvánosságtól, hogy például eddigi 5 összejövételünket is nyilvános helyen a kaszinóban tartottuk, azon kívül ugy tudom, hogy a mi kevés idáig történt, a helybeli lapban említés volt róla töve le egy tagválasztásig, melyből az a ki akari, tudomást szerezhetett arról is, hogy ez a Társaság majdnem kezdettől fogva kilencz tagból áll.

Kézdívasárhelytől, 1901. december hó 3-án.

Egy a kilencz közül.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

HIRDETÉSEK.

370—1901. végrb. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ozzanel közhírré teszi, hogy a kovásznai kir. járásbírótság 1900. évi V. 147/2. számú végzése következtében Dr. Bartha Imre ügyvéd által képviselt Deák Mari, Stürezel Antalné javára Butyka Jánosné, Szörcei Vilma s társai ellen 155 korona s jár. ere-

jég 1901. évi június hó 10 én foganatosított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 844 koronára becsült következő ingóságok, u. m. Bivalok, lovak szekerek, kocsi, disznók, házi butorok, koresmai és bolti felszerelések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kovásznai kir. járásbírótság 1901. évi V. 147/2. sz. végzése f. lytan 155 K. tőkekövetelés, ennek 1899. évi október hó 1-ső nap-

jától járó 8 % kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 120 K. 80 f. bíróilag már megállapított költségek erejéig Kovászna községében Butyka Jánosné Szörcei Vilma házában leendő eszközésére 1901. évi december hó 12-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok a 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz-

fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kovásznán, 1901. évi november hó 27-ik napján.

(180. 1-1.) Sylvester Károly, kir. bírósági végrehajtó.

1287—1901. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbíró 1901. évi V. 710. számú végzése következtében Dr. Balogh Véndel ügyvéd által képviselt Kovács Sándor javára feltorjai Janesó József ellen 362 K. s jár. erejéig 1901. évi október hó 14-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt 874 koronára becsült következő ingóságok u. m.: Pamutfonalak fehér és színes, potkává, keményítő, kötő fonalak, kávé noműck, esetek, thea, édes és szeszitalok, bőrűk, szappanok kések és villák, kanalak, kofók, mérlegek, nádeprűk, ekevasak, vasüst, bolti áru asztal, álványok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kézdivásárhelyi kir. járásbíró 1901. évi V. 710. számú végzése folytán 362 K. tőkekövetelés, ennek 1901. évi május hó 15-ik napjától járó 5 % kamatai. $\frac{1}{3}\%$ váltó díj és eddig összesen 85 K, 88 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Feltorján a helyszínen, leendő eszközésére 1901. évi december hó 12. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, a jelea árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt Kézdivásárhely, 1901. évi november hó 25-ik napján.

(175. 1—1.) **Kakutsi Ádám,**
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 2610—1901. tkvi.

Árverési hird. kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Bartha Imre ügyvéd által képviselt id. László Ferencz végrehajtónak Szőrcsei Albertné végrehajtást szenvedő elleni 140 korona tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében, a kézdivásárhelyi kir. törvényszék, a kovásznai kir. járásbíró területén lévő, Imecsfalva község határában fekvő, az imecsfalvi 74. sz. tjkvben foglalt 314. hrsz. egész ingatlanra 118 K., 348. hrsz. egész ingatlanra 346 K., 366/1., 571. hrsz. egész ingatlanra 176 K., 693. hrsz. egész ingatlanra 40 K., 854. hrsz. ingatlanra 32 K., 1062 hrsz. egész ingatlanra 62 K., 1127., 1128., 1129. hrsz. egész ingatlanra 10 K., 1215. hrsz. egész ingatlanra 472 K., 1255. hrsz. egész ingatlanra 290 K., az 1810. hrsz. egész ingatlanra 34 K., 2019. hrsz. egész ingatlanra 90 K., 2047. hrsz. egész ingatlanra 92 K., 2061. hrsz. egész ingatlanra 28 K., 2070. hrsz. egész ingatlanra 110 K., 1243. hrsz. egész ingatlanra 918 K., 356/2. hrsz. egész ingatlanra 134 K. összesen 2922 koronában ezennel megállapított kielégítési árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi december hó 30-ik napjának d. e. 9 órakor Imecsfalva község házában megtartandó, nyilvános árverésen a megállapított kielégítési áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában ki jelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint tkvi hatóság.
Kovásznán, 1901. évi szeptember hó 15-án.

(182 1—1.) **Száva Jakab**
kir. albiró.

Szám: 3070. con 3071/901. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Bartha Imre ügyvéd által képviselt, a zágoni ev. ref. egyház végrehajtónak, id. Tusa Elekné s társai végrehajtást szenvedett elleni 2400 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a 746, 747. hrsz. ingatlanra 385 K. kézdivásárhelyi kir. törvényszék, a kovásznai királyi járásbíró területén lévő, Tamásfalva és Szőrcse községek határában fekvő, s a tamásfalvi 58. sz. tjkvben 164. hrsz. ingatlanra 800 korona, a szőrcsei 147. sz. tjkvben 571. hrsz. ingatlanra 264 korona, a 2079. hrsz. ingatlanra 220 korona, összesen 1669 koronában ezennel megállapított kielégítési árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb

megjelölt ingatlanok az 1901. évi december hó 27-ik napján délelőtt 9 órakor Tamásfalva, s folytatólag ugyanaznap délután 2 órakor Szőrcse község házában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kielégítési áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t., czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság, mint tkvi hatóság.
Kovásznán, 1901. évi október hó 6-án.

(181. 1—1.) **Száva Jakab,**
kir. tvszki albiró.

24103. szám.

1901.

Pályázati hirdetmény.

Háromszékvármegye köztörvényhatósági képviselő bizottsága folyó hó 23-án tartott rendkívüli közgyűlésében 608. jegyzőkönyvi pont alatt hozott határozatával, a vármegyei tisztújító közgyűlést folyó év december hó 28-ik napjára összehívni határozván, ezen tisztújító közgyűlés által választás útján betöltendő alábbi tisztviselői állásokra a javadalmazások felsorolásával pályázatot hirdetek.

Létszám	Választás útján betöltendő állás.					
	javadalma					
	fizetés	lakbér	irodai átalány	uti átalány	összesen	
Koronában						
I. A központban						
1	alispán	4400	800	—	1200	6400
1	főjegyző	3.00	600	—	—	3800
1	I-ső aljegyző	2400	400	—	—	2800
1	II-ik aljegyző	2200	400	—	—	2600
1	III-ik aljegyző	2000	400	—	—	2400
1	tiszti ügyész	2400	600	—	—	3000
1	pénztárnok	2400	600	—	—	3000
1	ellenőr	1800	400	—	—	2200
1	árvaszéki elnök	3200	600	—	—	3800
1	árvaszék ülnök elnök h.	2200	500	—	—	2700
1	árvaszöki ülnök	2200	500	—	—	2700
1	árvaszéki jegyző	2000	400	—	—	2400
II. A járásba						
1	főszolgabíró a sepsi járásba	2400	600	500	1000	4500
1	főszolgabíró a kézdi járásba	2400	600	500	1000	4500
1	főszolgabíró orbai járásba	2400	600	500	1000	4500
1	főszolgabíró n.-ajtai járásba	2400	600	500	1000	4500
7	szolgabíró egyenként	2000	400	—	—	egyenként 2400

Felhívom mindazokat, kik ezen állásokra pályázni ohajtanak, hogy az 1883. évi I. törvényekben meghatározott minősítvényüket, igazoló okmányokkal felszerelt s kellően bélyegzett kérvényüket a vármegye főispánja, hatálykai Potsa József es és kir. v. b. t. tanácsos és kamarás ur Öngyméltóságához folyó év december hó 24-ig bezárólag nyujtsák be.

A vármegyénél választás alá jövő fenti állásokban alkalmazott tisztviselők, mivel minősítvényük igazolva van, kérvényeiket okmányokkal felszerelni nem tartoznak.

Sepsi-Szent-Györgyön, 1901. évi nov. hó 25-én.
(177. 2—3.)

Szent-Iványi Miklós,
alispán.

A közeledő karácsonyi és újévi ünnepek alkalmából szerencsés vagyok a nagyérdemű helybeli és vidéki közönség szíves figyelmét ajándékoknak, meglepetéseknek nagyon alkalmas

Porzellán, játékszer és diszműáru üzletemre

felhívni. Üzletemben mindennemű üveg, porzellan, ételes, kávé és theás készletek; kőedény, tűkör, aranyléc képekereknek, konyha berendezési cikkek, asztali és függő lámpák nagyválasztékban kaphatók.

Továbbá ajándékoknak nagyon alkalmas emlékkönyvek, képes levelezőlap és arczkép-albumok asztali álló naptárok, mindennemű bőr, alumínium, alpaca és kínai-ezüst dobányos készletek, zsebkések, sétapálcák stb. stb. nagyválasztékban olcsó árak mellett állanak a nagyérdemű közönség rendelkezésére.

Üzletem szíves megtekintését becses pártfogását kérve, vagyok

Kiváló tisztelettel:

Janesó Gyula,
kereskedő.

(184. 0—1)